

en anden Karakter. Eller tror virkelig den ærede Minister, at nogen Forsamling i Berden vilde give en Lov, hvor det var den om at gjøre — det var jo endog et Hovedpunkt — at beholde Haand i Hante med den maritime Udvikling, som denne Lov gjen-nemførte, og saa nøies med en Erklæring som den, Ministeren nu gav: Under almindelige Forhold skal jeg ikke sætte mig ud over Eders Duffer, Begjæring og Me-ninger, men ellers blæser jeg Eder et Stykke! Det vil Ministeren ikke for Alvor paastaa, og dermed er det vistnok givet, hvad Menin-gen var med dette Forbehold, og at Mini-steren ikke har rettet sig derefter. — Hvad Forvarsplanen angaar, skal jeg ikke komme ind paa den; det vilde føre os for langt, og vi faae maasse senere Leilighed ved andre Love til at komme ind paa den. Jeg skal kun gjentage her, at det er en Kjendsgjerning, som Ministeren ikke har kunnet afstræfte, at medens man dengang fra Marinens Side i hvert Fald turde tale om at afværge en Landgang ved Hjælp af Flaaden, er det nu en ligesaa fastslaaet militær Maxime, som den ærede Marine ikke tør modsigge, i alt Fald ikke med nogen Virkning og i alt Fald ikke er modsagt fra den øverste Bestyrelses Side, at Marinen er ude af Stand til at fikke os imod en Landgang. (Modsigelse). Jo, det kan den ikke, siges der, der er ikke nogen Chance for, at det egentlig kan lykkes (Af-brydelse af Sag d). Vil ikke det ærede Med-lem der foran tale lidt sagtere eller ogsaa bede om Ordet istedetfor at sidde og raabe paa sin elskværdige Maade. Den Maade, hvorpaa fra Krigsministerens Side Chan-cerne for en Landgang stildres og Chancerne for dens Afværgelse fra Flaadens Side er faaledes, at man uden Overdrivelse tør sige, at Flaaden derefter er ganske magtesløs, at man Intet kan bygge paa den i saa Hen-seende, den spiller altsaa ingen Rolle for at værne vort Lands Selvstændighed. Det, den bethyder, er kun et Appendix til Kjøben-havns Forsvar. Det er om Kjøbenhavns Forsvar, at hele Forsvarsplanen nu dreier sig. Det vil den ærede Minister ogsaa ind-

rømme. Der er jo ikke Tale om, at Kjø-benhavn er det sidste Sted, man tyer hen til, naar man havde kæmpet alle andre Steder, nei, det er klart og tydeligt udtalt, at der var ikke Andet at gjøre end at opgibe baade Sjælland og Fyn og paa Sjælland hurtigt mulig trække sig tilbage til Kjøben-havn, hvor man da kunde haabe at forsvare sig i en ganske kort Tid. Der er kommen en helt anden og ny Militærbetragtning op om Kjøbenhavn som det strategiske Punkt, men det kan der blive Leilighed til at komme nærmere ind paa senere. Jeg til-lader mig imidlertid at gjentage, at den Betragtningssmaade deler jeg ikke. Jeg er overbevist om, at Kjøbenhavn er intet strate-gisk Punkt, det eneste Strategiske ved det er de ulykkelige Forsvarsværker, som Krigs-ministeren har bygget, og som rimeligvis vilde medføre, at vi en Gang faae det Bom-bardement, som vi ellers kunde være blevne fri for. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, men jeg mener kun, at det er slaaet fast, at det ikke er lykkes den ærede Mi-nister at bortforklare, at de Forpligtelser, de konstitutionelle Forpligtelser, Regjeringen har overtaget, da den fik Søværnsloven, ikke ere holdte, og dernæst, at Marinens Stil-ling er nu bleven væsentlig en anden, efterat det er konstateret, og efterat dette har viist sig — og jeg tror, at Opinionen i Grun-den er paa det Reene dermed — at det er Krigsministeriet, der i saa Henseende er toneangivende, bestemmende og raadende for det Hele, medens Marinen nu er sunken ned til her i Landet kun at være et Slags Appendix til Kjøbenhavns Forsvar, Kjøben-havns Befæstning. Det er klart, at der bliver mindre Interesse for et saadant Ap-pendix fra Repræsentationens Side, end der vilde have været lige overfor et virke-ligt Værn til Forsvar for Landets Selv-stændighed.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Øndringsforslag under Nr. 142 til § 23 af Udvalget:

A. f. Extraordinært. (Forhøielse af en Slibesintendants Understøttelse). (Det. Nr. 151).

Summen 16,099 Kr. nedsættes med 200 Kr.

vedtoges uden Afstemning.